

[Udenrigsministeren.]

Må jeg så gøre nogle enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Han bad mig om at studere hans tale, når mit sind var faldet til ro. Jeg føler selv, at jeg har ro i sindet, men jeg synes, det er en lidt hård belastning at stille mig overfor at skulle studere det ærede medlems tale sidenhen. Jeg har hørt den, og det må være hård nok straf for et menneske at blive udsat for.

Til det ærede medlem, som hævder, at jeg tager Ollenhauer til indtægt, og derefter spørger: Hvad er det, der skiller os ad? vil jeg gerne sige, at det, der skiller os ad, er ikke spørgsmålet om retten til at indgå alliance, spørgsmålet om periodisk neutralitet eller fuldstændig frihed. Det er efter min mening ikke det, der er skillepunktet. Jeg har i mit oprindelige indlæg sagt, at hvis der fra Sovjetunionens side klart var givet udtryk for et oprigtigt ønske om en ændring i den verdenspolitiske situation, så måtte dette spørgsmål om Europahær, om oprustning eller afrustning eller periodisk neutralitet tages op til vurdering påny. Nej, det, der er skillepunktet, er de frie valg. Skal Tyskland og det tyske folk selv bestemme, om det vil være en enhed eller ikke, og skal dette bestemmes på absolut frie, demokratiske valgs grund? Det er sagen. Her er det, det demokratisk springende punkt er, og det synes jeg det ærede medlem skal være opmærksom på. Iøvrigt blander jeg mig naturligvis ikke i, hvilke udtryksformer det ærede medlem anvender. Jeg synes bare, at jeg vil henstille til ham ikke at tale på fleres vegne, end han kan overkomme. Det danske folk er lidt for stor en mundfuld for det ærede medlem.

Alsing Andersen: Inden debatten slutter, har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Det ærede medlem omtalte i sin tale, at formanden for det tyske socialdemokrati, Erich Ollenhauer, var modstander af Europahæren. Det er ikke rigtigt, det gør jeg det ærede medlem opmærksom på. Hr. Ollenhauer og det tyske socialdemokrati er modstandere af at afslutte overenskomst om Europahæren under den form, den nu har, under de vilkår, der er tale om i øje-

blikket. Sådan bør det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) for fremtiden fremstille den sag og ikke give indtryk af, at han har ret til at tage det tyske socialdemokratis standpunkt til indtægt for sit standpunkt, for sådan er det nemlig ikke. Det er tværtimod sådan, at det tyske socialdemokrati klart og rent går ind for, at Tyskland skal deltage i et fælles vesteuropæisk forsvar; det kommer an på vilkårene. Der er altså en betydelig forskel på det ærede medlems standpunkt og det tyske socialdemokratis standpunkt.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) talte også om, at Vesttysklands oprustning var en hindring for den tyske genforening. Jeg forstår udmærket det ærede medlems synspunkt, men jeg synes alligevel, at han foreløbig skulle holde sig til, at Vesttyskland ikke er oprustet; og alligevel er Tyskland ikke blevet genforenet. Og hvorfor er Tyskland ikke blevet genforenet? Mon ikke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) er ganske enig i, hvor ansvaret herfor ligger i dette øjeblik. Derfor synes jeg, at det ærede medlem skal være forsigtig, således at hans argumentation ikke ensidigt kommer til at lægge ansvaret for den uheldige situation, Europa befinder sig i, på vestmagterne og helt fritager de kommunistiske magthavere for deres afgørende ansvar for den situation, Europa befinder sig i med hensyn til Tyskland.

Det samme gælder, når det ærede medlem taler om Vesttysklands oprustning i almindelighed. Jeg så skam helst, at Vesttyskland ikke behøvede at blive oprustet. Det ærede medlem har ingen mulighed for at fremstille sig selv som en stærkere modstander af rustninger end os andre i denne sal. Men når det ærede medlem taler om Vesttysklands oprustning, hvorfor glemmer det ærede medlem så stadig at sige så meget som eet bebrejdende ord om Østtysklands oprustning? Det er en kendsgerning, at Østtyskland under kommunistisk ledelse forlængst er meget stærkt rustet, med 100 000 mand kasererede politisoldater, bevæbnet med alle moderne våben af stor og lille kaliber, til lands, til søs og i luften. Det er situationen i Østtyskland, og oprustningerne der fortsættes i øget tempo. Har det ærede medlem